

Λέγεται, ότι ο κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅταν τῷ παρατήρησέ τις ν' ἀφήσουν μερικούς ἐκ τῶν παλαιῶν ὑπα-
στυνόμων, εἶπεν:

— Ὅχι, δὲν θ' ἀφήσω λίθον ἐπὶ λίθου.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου μᾶς κάμνει νὰ τρέ-
μωμεν περὶ τῶν πεζοδρομίων. Φόβος εἶναι μὴ καὶ τὰ ἐπι-
στρωθέντα ἤδη ἀφαιρεθῶσι πρὸς ἐπίστρωσιν καμμιάς αὐ-
λῆς τῶν Μολλλάων.

Ὅταν βλέπω, ὅτι ο κ. Οἰκονόμου ἐπιμένει ἐπὶ διετίαν
τώρα νὰ γράφῃ ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ἐν ᾧ κοπανίζεται ὅτι πρέπει καὶ αὐ-
τὸς νὰ δοκιμασθῇ ὡς Κυβερνήτης, ἐνθυμούμεθα τὰς Ἀμε-
ρικανίδας, αἵτινες ὡς μέλη Συλλόγου τῆς Ἀκρασίας στρα-
τοπεδεύουν ἀπέναντι οἰνοπωλείου καὶ ἡ κηρύττουν, ἡ ψάλ-
λουν διὰ μακρῶν, ἡ ὄλην πολλακίς τὴν ἡμέραν, ἕως ὅτου
ἴδωσι τὰ οἰνοπωλεῖα ἔρημα τῶν θαμνῶνων των.

Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι, ὅτι ο κ. Οἰκονόμου θέλει νὰ ἴδῃ
τὰ μὲν οἰνοπωλεῖα πλήρη, τὴν δὲ ἐξουσίαν ἔρημον.

Τὸ περὶ Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης φυλλάδιον τοῦ κ. Ροῦδου
εἶναι ἄξιον μελέτης διὰ τὸν φιλόσοφον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο
ἤρρεσε κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον, φύσει καὶ θέσει κλί-
νοντα πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν σπουδῶν, ἀφ' ὅτου ὡς libre
penseur ἀπεβλήθη ἀπὸ τῆς χορείας τῶν ἀγγέλων. Τί ἄλλο
ἄληθῶς εἶναι τὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιον ἢ σελὶς τις τῆς φιλο-
σοφίας τῆς ἱστορίας, ἐν ἣ βλέπει τις τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀ-
ξιώματος τοῦ Λιναίου, ὅτι ἡ φύσις δὲν κάμνει πηθῆματα;
Ἀληθῶς, αἱ δημόσιαι βιβλιοθήκαι καὶ τὰ μουσεῖα εἶναι
καθιδρύματα καὶ ἔργα ἐθνῶν πεπολιτισμένων, ἐπομένως εἶ-
ναι ταῦτα εἰσέτι ἀνώτερα τῶν δυνάμεων ἡμῶν, διότι πῶς
ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς βαρβαρότητος ἠδυνάμεθα ἐντὸς μιᾶς
γενεᾶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ εὐρίσκονται τὰ
σήμερον ἐκπροσωποῦντα τὸν πολιτισμὸν εὐρωπαϊκὰ ἔθνη;
Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη ἦτο ἔργον ἐπέισακτον, δημιούρ-
γημα ξένων. Ἦτο αὕτη ἐν τῶν ἔργων τοῦ Ὄθωνος. Ἐπὶ
τοῦ Ὄθωνος, ἡ βιβλιοθήκη ἦτο ὅ,τι ἠδύνατο νὰ εἶναι
καθιδρυμα ἀρτισύστατον, ἔχον μέσα γλίσχρα καὶ παντα-
χόθεν πολεμούμενον ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν περὶ δημοσίου πλού-
του θεωριῶν. — Ἀφοῦ ἡ βιβλιοθήκη εἶναι δημοσίαι, ἔλεγον
συχνάκις ἀφελῶς νοικοκυρατοὶ τινὲς πρὸς τὸν τότε ἔφορον,
τὰ βιβλία εἶναι διὰ τὰ παιδιὰ μας καὶ ὄχι διὰ στολισμὸν. —
Ἡ πτώσις τοῦ Ὄθωνος εἶπετο νὰ φέρῃ τὴν καταστροφὴν
τῆς βιβλιοθήκης, ὅπως ἔφερε τὴν καταστροφὴν ὄλων τῶν
κλάδων τῆς διοικήσεως, λαβούσης τὸν τύπον τοῦ συγχρό-

νου ἰθαγενοῦς πολιτισμοῦ. Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ἔθνος
εὐρωπαϊκὸν ἐν Ἀθήναις, ἄνευ μουσείου; Οὐχὶ βεβαίως. Καὶ
ὅμως ἡμεῖς οὔτε ἔχνομε εὐπρεποῦς μουσείου ἔχομεν, οὔτε
γνωρίζομεν ὅποια ἔχομεν τῇ δε κάκεισε ἐσπαρμένα κειμή-
λια, ὧν ἄλλοδαποὶ πρὸ τινος ἔκαμον τὸν κατάλογον. Αὐτὴ
εἶναι λοιπὸν ἡ φιλοσοφία τοῦ φυλλάδιου τοῦ κ. Ροῦδου, ἡ
φιλοσοφία τοῦ μεγάλου βοτανικοῦ Λιναίου: Ἡ φύσις δὲν
κάμνει πηθῆματα. Ἡ ἐθνικὴ ματαιότης μᾶς κάμνει νὰ πι-
στεύωμεν, ὅτι ἀρκεῖ νὰ μιμώμεθα τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους
τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἵνα ὦμεν πράγματι πολιτι-
σμένοι. Πλάνη οἰκτρὰ καὶ γελοία!

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΗΧΩ

Θεωρία ὑπὸ τοῦ Λοχίου:

. . . . Ὅλα αὐτὰ τιμωροῦνται μὲ ῥηχτήν. Καὶ ποῦ θὰ
ξέρετε σεῖς τί θὰ εἴπῃ ῥηχτή! ἀκούτε λοιπὸν: ῥηχτή εἶναι
στρατιωτικὸς ὄρος, καὶ σημαίνει τὸ φρέσκο.

Τρεῖς στρατιῶται προχθὲς συνομιλοῦντες περιέπαιζον τὸν
ἐπιλοχίαν των Δ.

Ἐπιλοχίας. — Γιὰ ποῖον λέτε ὅτι εἶναι κουτός;

Στρατιῶται. — Ὅχι: γιὰ λόγου σου, κύρ Ἐπιλοχία, γὰρ
ἔσαν ἄλλο κουτό.

Λοχίας ἐν φιλικῇ συνδιαλέξει μετὰ στρατιωτῶν:

— Τώρα πρέπει νὰ μὲ κερνάτε καὶ κανένα κρασάκι ἐπειδὴ
ἂν προβιδαστήτε καὶ ἐγὼ θὰ χρησιμεύσω κατὰ τι ὡς προα-
γωγός σας.

D. C. Sidurwam.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ'

Δρομολόγιον

Δρομολόγιον

Ἄτμόπλοιοι τῆς αἰταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 μ. μ. διὰ
Σύρον καὶ ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν τὸ Σάββατον πρῶταν.

Ἔτερον ἀτμόπλοιο ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὥραν 5 μ. μ. διὰ τὸν Εὐβο-
κὸν κόλπον, ἤτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλῖδα, Ὀρεοῦς, Νίαν Μιζύην καὶ Βάλον, ἔ-
θεν ἵπτανάκαρται διὰ τῶν αὐτῶν λιμῶνων ἐκ Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρῶταν.

Ἐσπύτιος ἀτμόπλοιο ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γῆρον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δεκαπενθημέριον
ἡμέραν Παρασκευῆν ὥραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δ' ἐκτενιστέρας πληροφορίας ἀπαιθουμένων ἐν Πειραιῇ μὴν παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς ἐταιρίας ἐπιστο-
λῆς Ἀρίας Τριάδος, παρακλήσεως τοῦ φαρμακικοῦ τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις διὰ παρὰ τῇ ἀφα-
ριστικῇ ἐταιρίᾳ ἡ Ἄγχινα καὶ παρὰ τὰ Χαντῆτα.

Ἐν Πειραιῇ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑΣ Εἰς τὸ ἐμποροπρακτικὸν κατάστημα τοῦ κ. Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑ, παρὰ
τῇ πλοιοποιεῖ κ. Λευκαδίτου, ἐκομίσθησαν ὑφάσματα ἐξ Ἀγγλίας.

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δευθῶσιν τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως τῆς
ἰταλικῆς φιλολογίας τὸν κ. Γ. Σ. ΧΟΙΔΑΝ ἐπὶ ἰτῆ διαμείναντα ἐν Τσακίρῳ.

Γ. ΣΟΛΩΝ ΚΑΙ ΥΙΟΣ. Ἡ Ζαχαροπλαστικὴ ἀναβιβασθεῖσα εἰς καλλιτέχνην
ἐπίσταται εἰς τὸ μέγα Ζαχαροπλαστεῖον αὐτῶν
Ἐξοχος Ζαχαροπλαστής καλλιτέχνης Γάλλος ἱσταν ἐκεῖ τὸ atelier του. — Τρώγει γλυκὰ, φθί-
νεσθε καὶ μὴ φοβῆσθε νὰ πάθῃ ὁ στήμαξός σας. Ἴδου τί σᾶς προσφέρει ὁ κ. Σόλων διὰ τοῦ ἐπίτη-
ἐλθόντος γάλλου καλλιτέχνου του, εἰς τὸ κατάστημά του, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.